

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Εἶνε τώρα χρόνια καὶ χρόνια. Ἄνω κάτω ἔ- ὁ μάνταλος τῆς πόρτας τῆς θεῖα Μαροῦς, ἔτρι-
γεινε τὸ χωριό. Δέκα μέρες βάσταζε τὸ κακό. ζαν οἱ γιωμένοι ρεζέδες τῆς, ἄνοιγαν τὰ βαγι-

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Δυὸ γυναῖκες γέννησαν πρόψιμα, τρεῖς γέροι πλάν-
ταξαν, κ' ἓνα κορίτσι λωλάθηκε. Κάθε βράδυ,
μιὰν ὥρα ὕστερ' ἀπὸ τὸ βασιλεῖμα, σέρονουνταν

σμένα κανάτιχ τῆς, κι' ἄρχιζε τὸ στοιχειὸ τῇ
δουλειᾷ του. Ἦταν ἀπὸ πᾶν' ὡς κάτω σαβανω-
μένο· σωστὸ φάντασμα Ἐρριχτε μιὰ ματιὰ